

Jerzy Łomnicki, Jan Leśny

Lednica, pow. Gniezno. Ostrów Lednicki. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 6, 197-198

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kościół. Pod warstwą kamieni wystąpiły resztki chaty / półziemianki ? / nieznacznie zagłębionej w całec, o wymiarach 4 x 2 m. Wypełniako chaty stanowi czarna ziemia z dużą ilością kości zwierzęcych oraz ceramiki górą - i całkowicie obtaczanej, datowanej roboczo na X/XI w.

W części zachodniej podgrodzia ukończono eksplorację warstw w wykopie o powierzchni 1,5 ara, rozpoczętą w roku ubiegłym. Odsłonięto tu jedną jamę mieszkalną o wymiarach około 5 x 4 m z dwoma paleniskami. Zawierała ona dużą ilość ceramiki całkowicie obtaczanej. Ponadto odkryto cztery jamy o średnicy 1,5 - 2 m o niewyjaśnionej dotychczas funkcji. Pod poziomem datowanym na XI/XII w uchwyciono skraj domostwa ?? / ze śladami zwęglonej belki drewnianej. We wnętrzu domostwa występuje wyłącznie ceramika górą obtaczana, charakterystyczna dla IX/X wieku. Poniżej poziomu wczesnośredniowiecznego, w pasie około 10 m wystąpiła warstwa o miąższości około 40 cm z nielicznymi dużymi fragmentami naczyń z młodszego okresu lateńskiego i wpływów rzymskich. Poza ceramiką odkryto tu negatywy grotu oszczepu.

Badania będą kontynuowane.

LEDNICA, pow. Gniezno
Ostrów Lednicki
Stanowisko 2

Muzeum Początków Państwa Polskiego
na Lednicy

Badania prowadzili mgr Jerzy Łomnicki
i mgr Jan Leśny. Finansowało Prezydium
WRN w Poznaniu. Czwarty sezon badań na
podgrodzium. Okres wczesnośredniowieczny,
X-XIII wiek.

Badania koncentrowały się wyłącznie na podgrodzium. Celem ich było: a/ znalezienie wschodniego przyczółka mostowego, b/ zapoznanie się z pierwotną morfologią wyspy, c/ rozpoznanie dotąd niebadanego stacjonarnie podgrodzia.

Badania prowadzono w bieżącym sezonie na trzech wykopach: III/70, I/71, II/71. W ich trakcie nadal nie natrafiono na ślady przyczółka. Odkryto natomiast w wykopie III/70 niewielki fragment przypuszczalnie ulicy, ułożonej z drewnianych bierwion, szerokości około 2,70 m leżących na trzech legarach. W pobliżu od strony jeziora stwierdzono liczne pionowe pale, jak należy sądzić, falochronu. W obrębie pali wystąpiły dwie duże plecionki. W bezpośrednim związku z domniemanym falochronem pozostają dwie fazy umocnień brzegu wyspy uchwyczone w wykopie

I/71. Jeden młodszy, na który składają się drewniane bierwiona wzmocnione kołkami i drugi starszy, który tworzą dwie fragmentarycznie zachowane ścianki plecionkowe. Pierwsze z umocnień sądząc z materiału ceramicznego odnieść należy do połowy XI w., drugie do końca X w.

Na uwagę zasługuje odkryta już częściowo w ubiegłym sezonie w wykopie II/71 chata konstrukcji zrębowej o wymiarach 380 x 380 cm z centralnie położonym paleniskiem wykładanym kamieniami i ze śladami obudowy kamiennej. Pod ścianami zachodnią i północną odkryto jako ofiary zakładzinowe czaszki końskie wraz z kręgami szyjnymi. W oparciu o materiał ceramiczny chatę datować można na połowę XI w.

Z zabytków ruchomych, znalezionych w trakcie tegorocznych badań, na szczególną uwagę zasługują cztery drewniane toczone talerze, z tego jeden bardzo dobrze zachowany o średnicy 25 cm.

Badania będą kontynuowane w roku przyszłym. Planuje się poszerzenie wykopu III/70 w kierunku południowym celem ostatecznego wyjaśnienia konstrukcji drewnianej/ ulicy/.

LEGNICA-ZAMEK

Instytut Historii Architektury, Sztuki
i Techniki Politechniki Wrocławskiej
we Wrocławiu

Badania prowadzili architektoniczne - doc, dr
Jerzy Rozpędowski, mgr Czesław Lasota; an-
tropologiczne - doc, dr Brunon Miszkiewicz
konsultował - doc, dr Jan Kaźmierczyk, Finan-
sował WKZ we Wrocławiu. Drugi i ostatni sezon
badań. Grodzisko i cmentarzysko wczesnośred-
niowieczne, późnoromańska kaplica zamkowa.

Badania ratunkowe związane z budową pawilonu nad zachowanym przyziemiem późnoromańskiej kaplicy zamkowej. Prace przeprowadzono na terenie zawartym pomiędzy późnoromańską świątynią a palatium, o powierzchni 150 m². Rezultaty ich nie odbiegają zasadniczo od uzyskanych w ubiegłym roku, przy północnej i wschodniej ścianie tegoż obiektu sakralnego.

Najniżej wystąpił drewniano-ziemny wał kasztelańskiego grodu, z przełomu X-XI wieku, odsłonięto go na szerokości 16 m, przy czym zostało zarejestrowane tylko jedno lico strony podgrodzia. Ławę i podwalinę wzniesiono ze skrzwi wypeł-